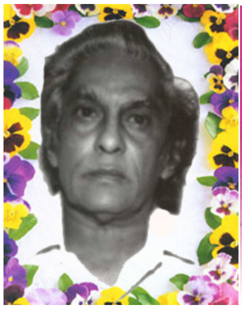

ప్రాణానికి ప్రాణం

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

12

"నిద్రపోతున్నారా?"

"లేదు. కళ్ళు మూసుకున్నాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీ అసిస్టెంటు రాజు రాజీ షరతులు అంగీకరించాడు. మిమ్మల్ని అతనికి అప్పగించడం, మా బాస్ సులేమాన్‌ని మాకు అతను అప్పగించడమూ జరుగుతుంది."

"ఎప్పుడు?" అడిగాడు యుగంధర్. తెలుసు తను వద్దని చెప్పినా రాజు రాజీకి ఒప్పుకుంటాడని.

"ఇంకాసేపట్లో"

"ఎక్కడ?"

"ఒక నిర్జన ప్రదేశంలో" జవాబు చెప్పాడు హుస్సేన్.

"పోలీసు బలగం, స్పెషల్ బ్రాంచి సహాయం, యింకా అవసరమైతే సైనిక, వైమానిక, నౌకాదళాల సహాయమూ రాజుకి లభిస్తాయి కదా! సులేమాన్‌ని తీసుకుని మీరు పారిపోగలమని ఎలా అనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు యుగంధర్.

హుస్సేన్ నవ్వి "ఆ విషయాలన్నీ మాకు తెలుసు. తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాం" అన్నాడు.

యుగంధర్ రెండు చేతులూ వెనక్కి విరిచి, గొలుసులతో బిగించాడు. తర్వాత కాళ్ళకి వున్న కట్లు విప్పాడు. "మీ జేబుల్లో పూచికపుల్ల కూడా లేదు కనుక దయచేసి పారిపోయేందుకు ప్రయత్నించకండి" అన్నాడు హుస్సేన్.

"ఎందుకు పారిపోవడం? నన్ను క్షేమంగా నా అసిస్టెంటుకి అప్పగిస్తున్నప్పుడు?" అన్నాడు యుగంధర్.

యుగంధర్ కళ్ళకి నల్లని పట్టీ కట్టాడు హుస్సేన్. తర్వాత భుజం పట్టుకుని నడిపించుకుని తీసుకెళ్ళాడు చాలా దూరం. ఆ తర్వాత కారు ఎక్కారు. తనూ హుస్సేన్ కాక కారులో యింకా యిద్దరున్నారని వాళ్ళ కంఠస్వరాన్ని బట్టి యుగంధర్ గ్రహించాడు.

కొంతదూరం వెళ్ళాక కారు ఒకచోట ఆగింది. కారులోంచి హుస్సేన్ దిగాడు. అయిదునిముషాల తర్వాత అతను తిరిగిరాగానే మళ్ళీ కారుస్టార్టు అయింది.

"ఇది మొదటి కాంటాక్టు. ఎటు రావాలో రాజుకి చెప్పాము" అన్నాడు హుస్సేన్. యుగంధర్ నవ్వాడు.

"ఎందుకు నవ్వుతున్నారు? మేము ఫోన్ చెయ్యగానే, ఆ విషయం పోలీసులకు తెలిసి, వెనకే వస్తారనా? అంత ఫూలిష్ కాదు మా ప్లాన్ వినండి చెపుతాను. ఇప్పుడు చెప్పినా మాకు నష్టం ఏమీలేదు. రాజుని గ్రాండ్ ట్రంక్ రోడ్ మీదకు రమ్మన్నాను. రాజు మీ క్రిజ్లర్ కారులోనే బయలుదేరాడు. ఇప్పుడు నేను రెడ్‌హిల్స్‌లో వున్న ఒక పెట్రోలు బంక్‌కి ఫోన్ చేశాను. ఆ బంక్‌లో మా మనిషి వున్నాడు.

అతన్ని అడిగాను క్రిజ్లర్ కారు వెనక యింకేదయినా కారు వస్తోందా అని. అంతేకాదు, హెలికాప్టర్ ఏదయినా ఆకాశంలో తిరుగుతోందా అని అడిగాను. లేదు అని చెప్పాడు మా మనిషి. కనుక రాజు వెనక మూడుమైళ్ళ దూరంలో ఎవరూ రావడంలేదని నిశ్చయమైంది. రాజు, పాలార్ బ్రిడ్జి దాటగానే మా మనిషి రాజుకి ఒక కాయితం యిస్తాడు ఎటు వెళ్ళాలో'' అన్నాడు హుస్సేన్.

''కానివ్వండి చూద్దాం'' అన్నాడు యుగంధర్, తనకి ఏమీ సంబంధం లేనట్టు.

మరి కొంతదూరం వెళ్ళాక, యింకోచోట కారు ఆపారు. మళ్ళీ హుస్సేన్ దిగివెళ్ళి రెండు నిముషాల తర్వాత తిరిగి వచ్చాడు. మళ్ళీ కారు స్టార్టు అయింది.

టైం ఎంతయిందో కూడా యుగంధర్‌కి తెలియదు. రోడ్డుమీద యితర మోటారు బళ్ళు ఏవీ వెళుతున్నట్లు చప్పుడు లేదు. కారు ఆగింది.

''మన గమ్యస్థానం చేరుకున్నాం'' అన్నాడు హుస్సేన్.

''వెరీగుడ్'' అన్నాడు యుగంధర్.

యుగంధర్ కళ్ళకి గంతలు తీసేశాడు హుస్సేన్. కళ్ళు జిగేలుమన్నాయి. క్షణంపాటు ఏమీ కనిపించలేదు. దూరాన దాదాపు వందగజాల దూరంలో వున్న కారు దీపాలు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి. తను కూర్చునున్న కారు దీపాలూ వెలుగుతున్నాయి.

''మిస్టర్ యుగంధర్ కారు దిగండి. కారు దీపాలకాంతిలో మీ కారువైపు నడవండి. దయచేసి మోసం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించకండి. మా కారు హెడ్‌లైట్స్ పక్కన యిద్దరు వున్నారు మెషిన్‌గన్స్ పట్టుకుని. మీరు తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించారా, మీ వొళ్ళు గుళ్ళతో తూట్లు పడిపోతుంది. ముందు మీరు కారు దీపాల కాంతిలో నిలబడండి. మీ కారులోంచి సులేమాన్ దిగి దీపాల కాంతిలో నిలబడతాడు. మేము చెప్పగానే యిద్దరూ చెరొక వైపుకీ నడవడం ప్రారంభించండి. ఎవరి కారు వారు చేరుకున్నాక ఎవరికారు వాళ్ళు వెనక్కి తిప్పుకుని వెళ్ళిపోతాం'' అన్నాడు హుస్సేన్.

''ఊఁ!'' అన్నాడు యుగంధర్. కారులోంచి దిగాడు. కారు ముందుకి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు. దీపాల కాంతి కళ్ళల్లో సూదుల్లా గుచ్చుకుంటోంది. కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు. దూరాన కారు హెడ్‌లైట్స్ ముందు ఎవరో నిలుచుని వున్నారు.

''వన్...టూ...త్రీ..స్టార్ట్'' అరిచాడు హుస్సేన్.

''వన్..టూ..త్రీ....ఫోర్...ఫైవ్...సిక్స్....సెవెన్...ఎయిట్'' అడుగులు లెక్కపెడుతున్నారు.

రెండు కార్లలోంచి దిగినవాళ్ళు సరిగా యాభయి అడుగులు వేశారు. యుగంధర్ పక్కగా ఒక మనిషి వెళుతున్నాడు. అతను సులేమాన్. అతన్ని ఒక్కలాగులాగి దీపాల కాంతిలోంచి పక్కకి జరిగితే ప్రమాదం. తన చేతులకి గొలుసులున్నాయి. యుగంధర్ ముందుకి అడుగు వేశాడు. పక్కనించి అతను వెళ్ళిపోయాడు.

''ఫిఫ్టీ.. ఫిఫ్టీ త్రీ...''

నడుస్తున్నాడు యుగంధర్. ''నైన్టీసిక్స్... నైన్టీ సెవెన్'' తన క్రిజ్లర్ కారు యింక రెండడుగులే. ''నైన్టీ నైన్'' వచ్చేశాడు యుగంధర్. క్రిజ్లర్ కారు తలుపు తెరిచి వుంది.

''హండ్రడ్'' యుగంధర్ కారు ఎక్కాడు. తలుపు వేశాడు దభీమని. దూరాన కారు తలుపు శబ్దం అయింది.

క్రిజ్లర్ కారు స్టార్టు అయింది. రివ్వున వెనక్కి కాస్త దూరం రివర్సులో వెళ్ళి ఒక్కసారిగా వెనక్కి తిరిగి వేగంగా వెళ్ళిపోతోంది.

''రాజూ! నేను యిచ్చిన ఆదేశం పాటించకుండా నువ్వు నీ యిష్టానుసారం ప్రవర్తించినందుకు నీకు శిక్ష ఏమిటి? నిన్ను డిస్మస్ చెయ్యనా?'' అడిగాడు యుగంధర్ చాలా కోపంగా.

చుట్టూ చీకటి. కారులో చీకటి.

"ముందు మీ చేతుల బంధనాలు వూడతియ్యనివ్వండి" వెనక సీటులోంచి.

"ఓహో! ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావా! మీతో సంప్రదించే యీ పని చేశాడా రాజు. వాట్ ఏ షేమ్?" యుగంధర్‌కి ఆగ్రహం ఎక్కువ అవుతోంది. యుగంధర్ చేతులకి వున్న గొలుసులు తీసేశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"సిగరెట్ వెలిగించండి యుగంధర్" ఆ మాటలూ వెనకసీటులోంచే.

"మిష్టర్ బండార్కర్. మీరు కూడా వున్నారన్నమాట. శతృవుల నాయకుడయిన సులేమాన్ మీ చేతికి చిక్కితే నన్ను రక్షించడానికి అతన్ని వొదిలిపెడ్తారా! ఇదేనా మీ డిపార్టుమెంటులో ఏజెంట్లకి యిచ్చే శిక్షణ దేశ క్షేమం కన్నా ఏ మనిషి ప్రాణమూ ముఖ్యమైనది కాదని మీ ఏజెంట్లకి చెపుతారే ఆ సిద్ధాంతం ఏమైంది? స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ బండార్కర్, అపరాధ పరిశోధనలో విశేషానుభవం కల ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు, ఎంత కాలంగానో నా అసిస్టెంటుగా వుండి, నా అంతటివాడు అనిపించుకున్న రాజు మీరందరూ కలిసి సాధించినది యిదా! కుమార్‌ని అప్పచెపితే సులేమాన్‌ని అప్పచెపుతామని ఎందుకు బేరం పెట్టలేదు? రాజూ రాజూ కమ్ ఆన్. మాట్లాడవేం మొద్దబ్బాయిలా, మూగవాడిలా నోటివెంట మాటరాదేం చెప్పు" కోపం పట్టలేక అరిచాడు యుగంధర్.

"నేను రాజుని కాను" అన్నమాటలు వినిపించేసరికి చకితుడయి, యుగంధర్ డ్రైవ్ చేస్తున్న మనిషివైపు చూశాడు. కోటు, టై, ఫెల్టు హ్యాటు ఆ చీకట్లో అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

"నువ్వా! కాత్యా ఏమిటీ వేషం? రాజు ఏడి?" అడిగాడు యుగంధర్.

"సులేమాన్ వేషంలో మీ పక్కనుంచి వెళ్ళిన అతను రాజు" అన్నది కాత్యా.

అంతే తలమీద కొండరాయి పడినట్టయింది యుగంధర్‌కి.

"ఏమిటీ? సులేమాన్‌ని దాచేసి, సులేమాన్ వేషం వేసుకుని రాజు వెళ్ళాడా శతృవుల వ్యూహంలోకి. వాట్ మాడ్ నెస్. ఎవరిదీ ఆలోచన? ఆ మేధస్సు ఎవరిది? ఎవరా మూర్ఖులు? రాజుకి యీ ఆలోచన చెప్పింది ఎవరు? సులేమాన్ కాడనీ, రాజు అనీ తెలుసుకోగానే హుస్సేన్ తదితరులు రాజుని ఏం చేస్తారో వూహించారా? రాజు మళ్ళీ కనిపించకుండా ముక్కలు ముక్కలుగా కోసి విసిరేస్తారు. శతృవులు ఎంత కర్కోటకులో తెలియదా?" అని క్షణం ఆగి, "రాజూ నా ప్రానం రక్షించడానికి, నా ఆదేశం ఉల్లంఘించకుండా నన్ను రక్షించడానికి నీ ప్రాణాన్ని బలియిస్తావా?" దుఃఖం పట్టలేక, యిక మాట్లాడలేక, యుగంధర్ మౌనం వహించాడు.

"ఒద్దని ఎంతో చెప్పాను. రాజు వినిపించుకోలేదు. అంతేకాదు, అతని వాదన సబబయినది అనిపించింది" అన్నాడు బండార్కర్.

"ఏమిటావాదన?" అడిగాడు యుగంధర్.

"తమ నాయకుడైన సులేమాన్‌ని రక్షించకోవడానికి యుగంధర్‌గారినే వదిలిపెడతామన్నారు. ప్రాణానికి ప్రాణం అన్నారు. ఒకవేళ నేను సులేమాన్ కాననీ, రాజుననీ తెలుసుకున్నా తనకి హాని జరగదనీ సులేమాన్‌ని తమకి ఒప్పచెపితే, రాజుని మనకి అప్పచెపుతామని వాళ్ళు మళ్ళీ రాజీకి వస్తారనీ రాజు వాదించాడు" అన్నాడు బండార్కర్.

"అతను ఫూల్. మీరందరూ అంతకన్నా ఫూల్స్. ఒకసారి మోసం చేశామని తెలిశాక వాళ్ళు యిక మనల్ని నమ్మరు. సులేమాన్‌ని వొదులుకుంటారు. పాకిస్తాన్ నించి యింకో నాయకుడు వస్తాడు వాళ్ళ కార్యకలాపాలు సాగించేందుకు."

ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. కారు వేగంగా వెళుతోంది. మద్రాసు నగర సరిహద్దులు చేతుకుంటోంది.

"సులేమాన్ ఎక్కడ వున్నాడు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మీ కన్సల్టింగ్ రూం వెనకవున్న గదిలో. వీధి వీధి అంతా మఫ్టీ పోలీసులు కాపలా కాస్తున్నారు. తప్పించుకోలేడు. ఎవరూ అతన్ని తప్పించలేరు" జవాబు చెప్పాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

క్రిజ్లర్ కారు యుగంధర్ యింటిముందు ఆగింది. బరువయిన గుండెతో యుగంధర్ కారు దిగాడు. ఇంటికి కాపలా వున్న సాయుధ పోలీసులు సెల్యూట్ చెయ్యడం, కాత్యా తలుపు తియ్యడం యివేమీ గమనించలేదు యుగంధర్.

"లోపల టెలిఫోన్ మోగుతోంది. క్విక్ తలుపు త్వరగా తియ్యి" అన్నాడు యుగంధర్.

తలుపు తియ్యగానే యుగంధర్ ఒక్క అంగలో టెలిఫోన్ చేరుకుని రిసీవర్ తీడాడు.

"హల్లో యుగంధర్ అసిస్టెంటు రాజా! థాంక్ యు. నేను సులేమాన్‌ని. నీ బందీగా వున్నంతకాలం నువ్వు నా పట్ల చూపిన దయకీ, ఆదరణకీ ధన్యవాదాలు చెప్పడానికి ఫోన్ చేశాను. మీ బాస్ యుగంధర్ క్షేమంగా చేరుకున్నారు కదా! గుడ్‌లక్" డిస్కనెక్ట్ అయింది.

యుగంధర్ మొహం మీద చిరునవ్వు వెలిగింది.

"ఎవరది?" అడిగింది కాత్యా.

"రాజు"

"ఏమన్నాడు?" అడిగాడు బండార్కర్.

"శత్రువులు మోసపోయారు. ఎలా మోసం చెయ్యగలిగాడో నాకే ఆశ్చర్యంగా వుంది. తనే సులేమాన్ అని వాళ్ళని నమ్మించినట్టున్నాడు. ఎంతకాలం నెగ్గుకు రాగలడో దేవుడికే తెలుసు. ఏమైనా శత్రువ్యూహంలో జొరబడ్డాడు" అన్నాడు యుగంధర్.

13

రాజు కారు ఎక్కగానే ఆ కారు క్షణంలో వెనక్కి తిప్పేశారు. మరుక్షణం వేగంగా వెళ్ళిపోతోంది.

"ఎలా వున్నారు సార్! ఆ రాజు మిమ్మల్ని" అడిగాడు హుస్సేన్.

"లేదు. ఏ మాత్రం నన్ను బాధపెట్టలేదు. ఎటొచ్చీ వరసగా నాకు ఏవో మత్తుమందులు యిచ్చాడు. వాటి ప్రతాపం యింకా పోలేదు. మాట ముద్దగా వస్తోంది. జ్ఞాపకశక్తి బాగా తగ్గింది. అంతే" అన్నాడు రాజు.

ఈ మాటలు మాట్లాడుతున్నంతసేపూ రాజు గుండె దడదడ కొట్టుకుంటున్నది తను సులేమాన్‌కాడనీ, రాజనీ వాళ్ళు తెలుసుకుంటే తక్షణమే తనని ఏం చేస్తారో అని. చీకట్లో కారులో పారిపోయే హడావిడిలో వాళ్ళని మోసగించగలిగాడు కాని, పట్టపగలు సాధ్యమవుతుందా? చూడాలి. సులేమాన్‌కీ, తనకీ రూపంలో కాకపోయినా విగ్రహంలో చాలా పోలిక వుంది. తన మీసాలు యిటూ, అటూ కాస్త కత్తిరించుకునేటప్పటికి కనుబొమలు కాస్త దట్టం చేసుకునేటప్పటికి, జుట్టు అతనిలా దువ్వుకునేసరికి బాగా పోలిక వచ్చింది. తర్వాత మేకప్ చేసుకున్నాడు. ఈ మేకప్‌తో ఎంతకాలం వాళ్ళని నమ్మించగలడు? దాదాపు రెండుగంటలు ప్రయాణం చేసిన తర్వాత కారు ఒకచోట ఆపారు "దిగండి సార్" అన్నాడు హుస్సేన్. అది ట్రంక్ రోడ్‌కి దూరంగా వున్న ఒక పాత యిల్లు. రాజు కారుదిగి చీకట్లోకి చూస్తున్నాడు. "తాత్కాలికంగా దీన్ని మన హెడ్‌క్వార్టర్సుగా చేశాం. మీరు లేరుగా, మీకోసం" అన్నాడు హుస్సేన్.

"వెరీగుడ్" హుస్సేన్ ముందు, వెనకరాజు, ఆ వెనక మరో యిద్దరూ ఆ యింట్లోకి వెళ్ళారు. హాల్లో టెలిఫోన్‌ని గమనించి "టెలిఫోన్ కూడా ఏర్పాటు చేశారే" అన్నాడు.

"మీ సూచన ప్రకారం మెయిన్‌లైన్ టాప్ చేశాము. ఎక్కణ్ణించి చేస్తున్నదీ తెలియదు" అన్నాడు హుస్సేన్ గర్వంగా.

దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. వెలుగులో కూడా తనని అనుమానించలేదు. అంతవరకూ నయం.

ఇంతవరకూ అన్నీ సక్రమంగానే సాగుతున్నాయి అనుకుని రాజు టెలిఫోన్ దగ్గరికి వెళ్ళి, యుగంధర్ నెంబర్ తిప్పి "నేను సులేమాన్‌ని. రాజా! థాంక్‌యు" అని మాట్లాడడం ప్రారంభించాడు.

తలుపు తెరిచాడు యుగంధర్. యుగంధర్ వెనకే స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ బండార్కర్, ఇన్స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు, తర్వాత కాత్యా లోపలికి వెళ్ళారు. కుర్చీలో కూర్చునున్నాడు సులేమాన్. అతని కాళ్ళు రెండు గొలుసులతో బిగించబడి వున్నాయి. చేతులు రెండూ వెనక్కి కుర్చీకి కట్టేసి వున్నాయి. తల వెనక్కి వాల్చి పడుకున్నవాడు తలుపు తియ్యడం చప్పుడు అవగానే కళ్ళు తెరిచి యుగంధర్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

ఒక నిముషం పాటు యుగంధర్ ఆశ్చర్యంతో తలుపు దగ్గిరే నిలబడిపోయి, తేరుకుని ఒక్క అంగలో సులేమాన్ని చేరుకుని "మీరు ఎవరో రాజుకి తెలియదు. తెలిసివుంటే యింత యిబ్బంది పెట్టివుండడు" అంటూ సులేమాన్ కాళ్ళగొలుసులూ, చేతులకట్లూ వూడదీశాడు. సులేమాన్ లేచి నిలుచుని, చేతులు రుద్దుకుని "మీరు తప్పించుకున్నారన్నమాట. మావాళ్ళు మిమ్మల్ని బందీగా వుంచగల సమర్థులు కారని నాకు తెలుసు" అన్నాడు.

"కాత్యా! కాఫీ తెప్పించు. ఈయన అసలు పేరు సులేమాన్ కాదు. అబ్దుల్ షకీర్. ఈయన పాకిస్తాన్ ఇంటిలిజెన్స్ డిపార్ట్మెంట్ డైరెక్టర్" అని బండార్కర్ వైపు తిరిగి, "మిష్టర్ షకీర్ ఈయన బండార్కర్. మా స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్. మీరిద్దరూ సమాన హోదాలవారు" అన్నాడు.

అంతలో కాత్యా ఒక ట్రేలో కాఫీ కప్పులూ, కాఫీ పాట్ తెచ్చింది. "మిష్టర్ షకీర్. మీలాంటి వున్నత ఉద్యోగి మారుపేరుతో సామాన్యమైన గూఢచారిలా యింకో దేశంలోకి, అందులోనూ స్నేహబంధాలు బాగాలేని దేశంలోకి రావడం నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది" అన్నాడు యుగంధర్.

"నేనే స్వయంగా గూఢచారిగా వెళ్ళడం మంచిది కాదనీ, డిపార్టుమెంటు అధికారి వెళ్ళిపోతే డిపార్టుమెంటు నడిపేవారు వుండరనీ చాలామంది చెప్పారు మా అధ్యక్షుడికి. ఒప్పుకోలేదు నేను తిరిగి వచ్చేంతవరకూ, నా డిపార్టుమెంట్ తనే నిర్వహిస్తాననీ, యింత ముఖ్యమైన పనికి మరొకరిని పంపేందుకు తనకి ధైర్యం చాలడం లేదనీ నన్నే వెళ్ళమనీ మా అధ్యక్షుడు పట్టుపట్టడం వల్ల నేనే స్వయంగా రావలసి వచ్చింది" అన్నాడు షకీర్.

"ఇది చాలా యిబ్బంది పరిస్థితి. మీరు ఫలానా అని తెలిసిన తర్వాత" అంటున్నాడు బండార్కర్.

యుగంధర్ బండార్కర్ మాటలకి అడ్డువచ్చి "ఏ ఇబ్బందేమీలేదు. మిష్టర్ షకీర్ ఏనాడయితే ఒక గూఢచారిగా మన దేశంలో ప్రవేశించారో ఆయన పదివికున్న హోదా ఆనాడే పోగొట్టుకున్నారు" అని షకీర్ వైపు తిరిగి "ఇప్పుడు అర్థమవుతోంది. మిమ్మల్ని విడిపించేందుకు, నన్ను వొదిలిపెట్టడానికి కూడా అంగీకరిస్తూ మీవాళ్ళు ఎందుకు అంత తాపత్రయపడ్డారో. మీరు ఫలానా అని తెలిసిన తర్వాత ఇక బేరానికి మాకు మంచి అవకాశం దొరికింది మిష్టర్ షకీర్. మీకు ఎటువంటి హాని కలగకుండా క్షేమంగా మిమ్మల్ని మీ దేశానికి పంపే ఏర్పాటు చేస్తాము. ఎటొచ్చీ కుమార్ ఎక్కడున్నదీ చెప్పండి. కుమార్ని మాకు అప్పగించే ఏర్పాటు మీరు చేయించండి" అన్నాడు.

షకీర్ నవ్వాడు. "యుగంధర్ మీరు అన్నట్టు నేను మా డిపార్టుమెంటు డైరెక్టర్ని కాను. ఈ క్షణాన అధ్యక్షుడే ఆ డిపార్టుమెంటు నిర్వహిస్తున్నాడు. అది ఒక కారణం. రెండవది, కుమార్ చేతికి చిక్కాడని మా అధ్యక్షుడికి తెలుసు. నేనే తెలియజేశాను. ఎంతమందిని చంపయినా సరే, ఎంతమందిని మావాళ్ళని బలి యిచ్చినా సరే, కుమార్ని వొదలవద్దని అధ్యక్షుడు ఏజెంట్లకందరికీ స్వయంగా ఆజ్ఞ యిచ్చాడు" అన్నాడు షకీర్.

"అయితే, కుమార్ యింకా యీ దేశంలోనే వున్నాడన్నమాట. అంతవరకూ నయమే. ఆల్రైట్ కుమార్ని మాకు అప్పగించడంలో మీరు మాకు ఏ సహాయమూ చెయ్యలేరు సరే. నాకు కొన్ని సంశయాలు వున్నాయి. వాటికి జవాబు చెప్పగలరా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మిష్టర్ యుగంధర్. మీమీద నాకున్న గౌరవం యింతా అంతా కాదు. నా దృష్టిలో మీకన్న గొప్ప మేధస్సు గల అపరాధ పరిశోధకుడు పుట్టలేదు. ఇంక పుట్టబోడు. బలమూ, తెలివీ, చాతుర్యమూ, అంతేకాక ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ న్యాయమూ, ధర్మమూ, దయా విడనాడకుండా మీరు నెగ్గుకు వస్తున్నారు. అడగండి. కుమార్ ఎక్కడున్నదీ తప్ప, మిగతా మీరడిగే అన్ని ప్రశ్నలకీ జవాబు చెపుతాను" అన్నాడు షకీర్.

"కుమార్ మీ చేతికి చిక్కాడు. ఆ తర్వాత మీరు యింకా నా విషయం ఎందుకు పట్టించుకున్నారు? ప్రొఫెసర్ వై.జి.శర్మ యింట్లో నన్ను, నా అసిస్టెంట్‌నీ బంధించి మీరు తీసుకునిపోవడానికి ప్రయత్నించకపోతే మీరు అసలు పట్టుబడేవారు కారేమో?

షకీర్ ఒక నిముషం మౌనంగా వుండి "మీ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పాలంటే నేను ఒక విషయం ఒప్పుకోవాలి. ఎలాగూ మీరు ఊహించారు. చెపితే నష్టంలేదు. కుమార్‌ని పట్టుకుని తీసికెళ్ళి ఒకచోట దాచేశాము. ఈ దేశాన్నించి, మా దేశానికి తీసుకుపోయేందుకు అవకాశం లేకుండా పోయింది. మీ అధికారులు కట్టుదిట్టమైన చర్యలు తీసుకున్నారు కుమార్‌ని ఎక్కడ దాచామో ఎవరూ కనుక్కోలేరని మా నమ్మకం. ఒకరు తప్ప అది మీరు. మీరు కుమార్ కోసం వేట ప్రారంభించారు. మీరు మా రహస్యం తెలుసుకుంటారని భయం కలిగి మిమ్మల్ని బందీగా తీసుకెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాము."

"థాంక్ యు ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్స్. నేను మీ రహస్యం తెలుసుకుంటానని అంత భయంగా వున్నప్పుడు వై.జి.శర్మ యింట్లో నేనూ, రాజా నిరాయుధులుగా మీకు దొరికాము కదా. అక్కడక్కడే మమ్మల్ని చంపి మీరు వెళ్ళిపోయి వుండవచ్చుగా" అడిగాడు యుగంధర్.

"అవును. మిమ్మల్ని చంపమనే మాకు ఆజ్ఞ ఈ కేసు విషయంలోనే కాదు. అసలు మా కార్యక్రమాలకి ఎప్పట్నుంచో మీరు అడ్డుతగులుతూ, మా అపజయాలకి కారకులు అవుతున్నారు. యుగంధర్‌ని చంపే అవకాశం ఏ ఏజెంటుకి దొరికినా చంపమనీ, చంపిన ఏజెంటుకి వెంటనే ప్రమోషన్ యిస్తామనీ, అంతేకాక రొక్కంగా లక్షరూపాయలు బహుమానం యిస్తామనీ మా అధ్యక్షుడు మా డిపార్టుమెంటులో అందరికీ చెప్పారు. నా అసిస్టెంటు హుస్సేన్ మిమ్మల్ని చంపి ఆ బహుమానం, ప్రమోషన్ ఎందుకు ఆశించలేదనా! మరి తన డిపార్టుమెంటు పెద్దయిన నన్ను విడిపిస్తే అంతకన్నా పెద్ద ప్రమోషన్, బహుమానం లభిస్తుందనే ఆశవల్ల అయ్యుండాలి. ఇకపోతే నేను ఎందుకు చూస్తూ చూస్తూ ఒక నిరాయుధుణ్ణి, అందులోను మిమ్మల్ని కాల్చి చంపలేకపోయాననా? మిమ్మల్నీ, రాజునీ, కుమార్‌తో పాటు మా దేశానికి తీసుకెళ్ళి మా అధ్యక్షుడికి అప్పచెపుదామని అనుకున్నాను" అన్నాడు షకీర్.

"నా సంశయాలకి జవాబులు చెపుతున్నందుకు మరోసారి థాంక్స్ యింకా కొన్ని ప్రశ్నలు" అంటున్నాడు యుగంధర్.

షకీర్ నవ్వాడు. "మీరు ప్రశ్నలు అడగడం, నేను జవాబులు చెప్పడం దేనికి? నేను చెప్పదలచుకున్న విషయాలు ఏమిటో నేనే చెప్పేస్తాను వినండి" అన్నాడు. యుగంధర్ సిగరెట్ ప్యాకెట్ అందించాడు. షకీర్ సిగరెట్ వెలిగించి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments